U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatelky **A. S.,** zastoupené Mgr. Richardem Frommerem, advokátem se sídlem v Olomouci, tř. Svobody 31, za účasti **Ministerstva vnitra,** se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 2. 2004, č. j. 14 Az 306/2003 - 17,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 2. 2004, č. j. 14 Az 306/2003 - 17, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 7. 2003, č. j. OAM-3290/VL-07-04-2003, jímž byla zamítnuta její žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Protože kasační stížnost měla vady spočívající v tom, že stěžovatelka nebyla zastoupena advokátem, a neměla zákonem předepsané náležitosti, byla stěžovatelka usnesením krajského soudu ze dne 28. 5. 2004, č. j. 14 Az 306/2003 – 24, vyzvána, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení tohoto usnesení předložila plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a aby označila výroky rozhodnutí, které napadá, a uvedla skutečnosti, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů rozhodnutí krajského soudu napadá. Krajský soud stěžovatelku rovněž poučil, že nebudou-li tyto nedostatky v uvedené lhůtě odstraněny, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 3. 6. 2004. Ve stanovené lhůtě stěžovatelka předložila plnou moc udělenou advokátovi, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a jeho prostřednictvím doplnila svoji kasační stížnost tak, že označila výrok rozhodnutí, který napadá, a uvedla, že kasační stížnost podává z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky splnění podmínek pro přiznání azylu v předcházejícím řízení, když stěžovatelka má za to, že podmínky azylu splňuje, a dále z důvodu nedostatku odůvodnění rozhodnutí krajského soudu, zejména z nedostatku odůvodnění právního názoru soudu, že nárok na přiznání azylu ze všech důvodů, které zákon o azylu umožňuje, není u ní dán.

Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) musí kasační stížnost obsahovat údaj o tom, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů stěžovatel rozhodnutí napadá. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

Stěžovatelka v doplnění kasační stížnosti pouze obecně uvedla, že ji podává z důvodu nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky splnění podmínek pro přiznání azylu v předcházejícím řízení a z důvodu nedostatku odůvodnění rozhodnutí krajského soudu, ale nijak nekonkretizovala, v čem nezákonnost napadeného rozsudku spatřuje. Protože stěžovatelka pouze neurčitě namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí krajského soudu bez jakékoliv konkretizace, nelze jej přezkoumat, protože Nejvyšší správní soud je podle § 109 odst. 3 vázán důvody kasační stížnosti a nemůže, v případě jejich neurčité formulace, sám vyhledávat případnou nezákonnost s výjimkou vad uvedených v citovaném ustanovení za středníkem, ale takové v řízení před krajským soudem neshledal.

Skutečnost, že podání neobsahuje zákonem požadované náležitosti, brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. S ohledem na to, že stěžovatelka nedoplnila důvody kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud její kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl, protože nejsou splněny podmínky řízení a tento nedostatek nebyl přes výzvu soudu odstraněn.

O stěžovatelkou podaném návrhu aby kasační stížnosti byl přiznán odkladný účinek podle ust. § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud nerozhodl, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ust. § 56 odst. 2 ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. ledna 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu